

tuation, og vi forstaaer, at Spørgsmaalet er kommet frem.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Drachmann*): Jeg vil begynde med at takke den højtærede Finansminister for hans klare Udtalelser vedrørende det sidste Spørgsmaal, men jeg kan ikke udstrække min Tak til hans Udtalelser vedrørende selve vort Forslag. Jeg tror, vi her møder en af de Fordomme, den højtærede Finansminister endnu ikke har kunnet arbejde sig ud af, og som synes at skulle klæbe ved samtlige de Finansministre, der har den Ære at residere i Danmark, men jeg haaber dog, at Forholdenes Udvikling vil bidrage til, at den højtærede Finansminister faar et mere elastisk Syn paa disse Forhold.

Den højtærede Finansminister begyndte med at pege paa den almindelige Forhøjelse af Priserne, der vilde blive en Følge af vort Forslags Gennemførelse. Paa dette Punkt har jeg allerede slaaget alle Argumenter af Marken med de officielle Tal, som foreligger, og som viser, at vort Forslag vil betyde en Fordyrelse af det almindelige Forbrug paa 24 Kr. om Aaret. Imidlertid var den højtærede Minister selvfølgelig ogsaa klar herover, og han lagde derfor Vægten paa de indirekte Konsekvenser af en saadan Toldforhøjelse. Ogsaa disse indirekte Virkninger har vi taget med i Betragtning. Den Del af de indirekte Virkninger, som repræsenterer en forøget Beskæftigelsesgrad, troede jeg ikke, den nuværende højtærede Regering vilde negligere i den Grad, som det syntes at fremgaa af den højtærede Finansministers Udtalelser. Vil man uden videre slaa disse indirekte Virkninger fast som varefordyrende, altsaa bevæge sig i de gamle udtraadte teoretiske Baner, vil jeg blot sige, at vi har jo gennem de i de senere Aar gennemførte Toldforhøjelser og Importreguleringer saadanne Eksempler, at man ikke kan vedblive hermed fra autoritativ Side. Jeg henviser saaledes til, at den danske Skotøjsindustri under den kortvarige Importregulering, der i sin Tid gennemførtes, kunde nedsætte sin Fabrikationspris af Fabrik pr. Par Fodtøj med 1 Kr., og jeg henviser til et andet Eksempel, jeg flere Gange har nævnt — der er desværre ikke mange at vælge imellem —, at samtidig med Gennemførelsen af den Fordobling af Tolden paa visse Porcelænsvarer, som blev indført, kunde den hjemlige Industri reducere sine Priser med 20 pCt. Jeg tror derfor, man skal være forsigtig med stadig

at argumentere med Prisfordyrelsen som fastslaaet Kendsgerning; man maa ikke se bort fra, at der er noget, der hedder Animering af den hjemlige Konkurrence, en Animering, som jeg skulde tro, og som vist ogsaa det store Folk venter, at den nuværende Regering i særlig Grad vil have sit Blik henvendt paa.

Men den højtærede Finansminister er altsaa endnu ikke kommet til denne Anskuelse, og han mente, at Valgets Resultat gav ham Ret, godtgjorde, at det ikke var yderligere generelle Toldforhøjelser, der ønskedes — saaledes lød den højtærede Ministers Udtalelse. Jeg ved ikke, hvad Valgets Resultat kan siges at gaa ud paa i saa Henseende, men der kan ikke være Tale om, at man ikke ønsker flere generelle Toldforhøjelser, for der er netop ikke gennemført saadanne. Det, der er gjort, og som vi har medvirket til for at faa det bedst mulige ud deraf, skønt det ingenlunde var efter vort Princip, er, at man har taget visse afgrænsede Varer, overvejende af Luksuskarakter, ud og forhøjet Tolden paa dem. Nu vil man til Fordel for den Luksusbeskatning, som jeg i det store og hele fuldt ud kan tiltræde, men blot ikke finder tilstrækkelig i den nuværende Situation, fra den Side, som ogsaa den højtærede Finansminister synes at tilhøre, den mere doktrinære Frihandelsretning, sige, at en saadan Luksusbeskatning er retfærdig; selv om Priserne bliver høje, selv om Toldsatserne er meget høje, hvad de har været i visse Henseender, er det dog retfærdigt, fordi man jo kan unddrage sig det paagældende Forbrug. Jeg tror nu dog, vi en Gang skulde komme saa langt her til Lands, at man lod den Tale fare i nogen Grad, thi jeg vil ikke misunde den højtærede Finansminister, hvis Folket virkelig skulde tage den Konsekvens og unddrage sig de paagældende Varers Forbrug; da vilde den Mindreindtægt, den højtærede Finansminister fik at regne med, blive særdeles følelig og berede ham endnu mere alvorlige Bekymringer, end der utvivlsomt i Forvejen vil møde ham. Man maa jo ogsaa med den største Sympati og Beklagelse se paa de stakkels Skatteydere, ikke qua Forbrugere, men qua Skattebetalere, hvis de virkelig unddrager sig Oplydelsen af deres særlige danske Borgerpligt, nemlig i rigtig stort Omfang at fortære, forbruge og nyde alle de luksusbeskattede, luksusafgiftsbelastede Nærings-, Nydelses- Luksusgenstande og -midler og -varer i baade flydende og fast Form, som findes